

Honolulu.

Jeg har faret ud i verden paa den aller-
sidste, for den, til Honolulu jeg kom iland,
kom iland, kom iland, kom iland. og
jeg nogensinde glemmer thi med dag.

og nat jeg drømmer om Honolulu, paa
Korastrand, Korastrand, Korastrand.

Kor: I Honolulu kan man leve som sulten
med ring i nesa paa sulavis, sulavis, sulavis.
Men foresten er kostummen at man glemer bort
kostummen, bli med til Honolulu der er paradis.

2

Men man forstaa at jeg maa sjotte thi en drøme
er jeg mikk saa svart som natte med mund
som lak, mund som lak, mund som lak.

Under palmer og bananer lort jeg mig nye
vaner hvad skal man derfor med hat og frak.
Thapolak, Thapolak.

3

Med ved stranden av Havrier, der en palmie staar
og vaier, min grav skal blive naar jeg engang
dør, engang dør engang dør. Og naar jeg ied
i staden træder i de side side klæder. En sang
'er Bongo synger englerne i kor i kor i kor.

Skrevet den 27/2 24
Asta Håland